

Duvar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 10 Eylül 2014

Sabahın günahlardan arınmış havası,
Eser geçer başımdan.
Duasını avuçlarının arasından göndermiş küçük bir çocuk gibi,
Saf ve temiz yüreğim.
Bir kuş konuyor duvarın üstüne, küçük tas içine koyduğum suyu içip,
Islak ekmek tanelerini gagalıyor
Beni görüp ürküyor
ve minik bir tüy bırakıyor.

Yavaş yavaş güneş saçlarını dökmeye başladı gün üstüne
Kızıl gibi, sarı gibi.
Gıpta ile bakıyorum
İhlamurun çiçekleri ise, güneşin saçlarını kiskanıyor.
Kışın sıkıntısı şimdiden bastı içime
Beyhude bekleyeceğim güneşi göklerde.
Tüm insanlar gidince,
Yine muhabbetim ihlamur ağacımla ve yağmurla olacak.
Allah'dan bu sevimli ağaç, yaz kış terk etmiyor beni,
O ne vefalı biliyor musun?
Yanına bile yanaşamazsın.

El değmemiş taptaze bir diriliği var,
Hem de her mevsimde.
Ama neylesin o da benim gibi yalnız işte.
Eline su dökemedin. Yazık!
Yüksek bir duvar kurmuşsun sen
Dünya nimetleri gözünden uzak.
Yüreğince, hem acımasız, hem korkak.
Çok önceleri sezdim o duvarı kurduğunu,
Ama dayandım, direndim. Yıkamak istedim yıkamadım.
Yıktırmadın.

Eşsiz ezgilerle ve şiirle başladı bu sabah yine,
Bakma geriye döndüğüme.
Dönmesem şiir yazamam.

Acın olmasa nasıl yazarım ki?
Yalnız da mutluyum ben, şimdi mutluluğumu mu yazayım.
Mutluluk şiiri olur mu hiç?
Hani desem ki "Hayat her şeye rağmen güzel"
İnanmayacaksın.
Oysa inan gerçekten güzel.
Hem sen yoksan, hayalinde mi yok sanki.
Boş ver
Böyle iyiyim ben.
Boş ver sen yaşamana bak kurduğun duvarda.

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN